

LINGVA LATINA PER SE ILLUSTRATA – ZPĚTNÁ VAZBA

Zpětná vazba: Dr. Lenka Dvořáková, Gymnázium Arabská v Praze

Vzhledem k hodinové dotaci a cíli, který musím také chci splnit, hledám stále ještě svou vlastní cestu a různě kombinuji práci s učebnicí i vlastními úkoly a výkladem. Ve srovnání s dřívější výukou pozoruji, že studenti snadněji proniknou i do obtížnějšího textu a lépe překládají.

Zpětná vazba od Ondřeje Černého, studenta Gymnázia Jana Keplera v Praze, nyní univerzity v Oxfordu (19 let - v roce 2010).

„Ve větách spíše než ve slovech se proto učí *Lingua latina per se illustrata*, což nejen umožňuje snazší a přirozenější zvládnutí latinské morfologie, ale především buduje vztah k lexiku – odchovanec této učebnice ví, že význam slov neurčují jejich definice v latinsko-českém slovníku, ale právě spojení a situace, v nichž se užívají. Jedinečnost této učebnice tkví rovněž v její univerzalitě - studenti bez ohledu na mateřský jazyk, bez ohledu na věk, bez ohledu na zaměření se učí podle jediné knihy. Latina se tak opět ujímá své tradiční úlohy, spojujíc vzdělance všech zemí i generací.“

Zpětná vazba studentky ze gymnázia v Olomouci (16 let – v roce 2011).

„V našich školních hodinách pouze pasivně překládáme z učebnice podivná slovní spojení, a tak musím po půlroce této výuky konstatovat, že kdybych se neučila latinu i jinde, uměla bych možná tak říci „knihy slavného básníka“ „Básník slavného Rhodu“ „knihy slavného Rhodského básníka“ a konec. Nelíbí se mi, že se zde učíme latinu jako mrtvý jazyk, který nám vlastně je jen k tomu, abychom rozuměli latinským pojmům a citátům. Učíme se jej tak, že dostáváme k naučení přehršel tabulek, koncovek, příšerně zamotaných výrazů - a to hned ze začátku, takže každého další hodina latiny pouze otráví..

Naopak, velice se mi líbí na *Familia Romana*, že je v ní latina použita takovým běžným způsobem, týká se i obyčejných denních záležitostí, a je to tam vysvětleno přímo tak, jak by se ty dané výrazy použily v praxi. Působí nám to všem hrozně nadšením, když na sebe můžeme s bratrem doma po libosti pořvát latinsky : „Claude ostium!“, jsme schopni popsat

běžné, obyčejné věci, lidi, zvířata. Za zmínku také stojí, že ve školních hodinách po půl roce doposud neumíme vytvořit větu. Až někdy veprostřed učebnice nalezneme: sloveso Sum, Esse.

Proto se mi líbí, že ve Familia Romana se tomuto věnuje hned na začátku, a nevyžaduje nějaké násilné drastické metody nabušení se miliard tabulek najednou do hlavy, ale vsugeruje to člověku pozvolna, systematicky, že si to občas ani neuvědomí.

Musím také říci, že učebnice Familia Romana mě- a nejen mě, ale i mého bratra, kterého jinak nebaví skoro nic - velice baví, a pořád mě neomrzela, jelikož tím, že je to celé pojmuto jako příběh jedné římské rodiny, mi neustále vrtá hlavou otázka, jak to s nimi pokračuje dál. Motivuje mě to, a mám stále chuť se latinu učit, i když naše školní výuka mi ji značně kazí.“